

И докато Симеонъ още билъ на учение, Борисъ искалъ да си почине, отказалъ се отъ престола и повикалъ първия си синъ Владимира да го замѣсти (888 г.) Владимиръ не билъ ученъ човѣкъ и за това не ценилъ добре нито християнската вѣра, нито българската книга. Той се сдружилъ съ нѣкои закоравѣли боляри и поискалъ да възвърне пакъ езическата вѣра и то 28 години следъ pokrъщението на българския народъ. Старецътъ Борисъ не могълъ да допусне това нѣщо. Той излѣзълъ отъ манастиря, дето прекарвалъ въ постъ и молитва, събралъ своитѣ вѣрни другари, свалилъ отъ престола недостойния си синъ Владимира, хвърлилъ го въ тъмница и повикалъ отъ Цариградъ Симеона да се върне въ България и да поеме управлението на държавата.

Наистина, Симеонъ прекратилъ учението си и се завърналъ. Това станало въ 893 г.

И тъй, Симеонъ се готвелъ за учителъ, проповѣдникъ и писателъ, но поради измѣната на Владимира станалъ князь.

При все това, той се заелъ най-първо да работи и уреди добра просвѣта за българитѣ и да помогне да се напишатъ много книги за четене и за богослужението въ църквата.

Единъ писателъ отъ онѣзи времена пише, че „Симеонъ по образъ и прилика билъ сжщо като баща си Бориса. Ималъ блага душа и се отнасялъ кротко съ всѣкиго. Той билъ горещъ въ вѣрата, ревностенъ, къмъ Божия домъ и голѣмъ родолюбецъ. Той довършилъ това, що баща му не могълъ да довърши: съградилъ на всѣкжде изъ държавата си църкви и съ